

wymagane zawarcie pomiędzy stronami wszystkich trzech porozumień wymienionych w pkt 1-3, a zaledwie któregośkolwiek z nich. W przypadku „grupy bydgoskiej” chodzi o porozumienie obejmujące prowadzenie trwałej polityki wobec spółki oraz zgodne głosowanie na walnym zgromadzeniu spółki. Przy czym, istotne jest, że zgodne głosowanie na walnym zgromadzeniu nie oznacza głosowania w taki sam sposób, a jedynie głosowania w sposób uzgodniony przez strony porozumienia, wobec czego niektórzy z uczestników mogą oddać głos wstrzymujący, czy też głos nieważny, bądź głos przeciw, podczas gdy pozostali będą głosować za podjęciem uchwały.

3. **Trwały charakter Porozumienia.** Należy podkreślić, że omawiane Porozumienie nie ma charakteru doraźnego, tj. zawartego wyłącznie dla osiągnięcia określonych celów krótkofalowych. Treść Oświadczenia wyraźnie wskazuje na trwałość Porozumienia. Świadczy o tym choćby wielokrotne używanie czasowników w czasie przyszłym.
4. **Liczba głosów dysponowana przez strony Porozumienia.** Za punkt odniesienia przy kwalifikacji porozumień należy przyjąć łączną liczbę głosów w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu spółki publicznej, jaką dysponują **wszystkie strony porozumienia** lub jaką będą dysponować po osiągnięciu celu porozumienia. Głosy poszczególnych stron takiego porozumienia podlegają bowiem sumowaniu.
5. **Forma porozumienia.** Do zawarcia porozumienia nie jest wymagana żadna forma szczególna - mogą one bowiem zostać zawarte w formie pisemnej lub ustnej. W doktrynie podkreśla się, że wystąpienie pewnych określonych zdarzeń (jak np. regularne głosowanie na walnym zgromadzeniu w analogiczny sposób) może istotnie **uprawdopodobnić** istnienie takiego porozumienia. W przypadku omawianego Porozumienia dysponujemy dwojakiego rodzaju dowodami na jego zawiązanie: 1) pisemne Oświadczenie, którego treść wyraźnie wskazuje na zawiązanie Porozumienia przez akcjonariuszy (osoby fizyczne) podpisanych pod nim; 2) wyniki głosowań podczas NWZ pośrednio potwierdzają zgodne i skoordynowane działanie sygnatariuszy Oświadczenia oraz większości funduszy inwestycyjnych posiadających akcje pozwanej spółki. Najbardziej jaskrawym dowodem istnienia Porozumienia jest wynik głosowania na członków Rady Nadzorczej. Do składu Rady Nadzorczej wybrano dwóch przedstawicieli

akcjonariuszy indywidualnych (osób fizycznych tworzących „grupę bydgoską”). Gdyby fundusze inwestycyjne nie współpracowały z „grupą bydgoską”, wśród członków Rady Nadzorczej wybranych przez akcjonariuszy nie głosujących oddzielnymi grupami znaleźliby się wyłącznie przedstawiciele funduszy. Potwierdza to arytmetyka głosów.

Dowód:

- odpis aktu notarialnego Rep. A 5027/2015 z dnia 23.12.2015 roku (Załącznik nr 3 do pozwu)
- zeznania świadków

Ad. 2)

Niewykonanie obowiązków określonych Rozdziałem 4 OPU

Jak wspomniano wyżej, przepisy art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 OPU rozciągają obowiązki objęte Rozdziałem 4 OPU na uczestników Porozumienia. Podstawowym z tych obowiązków jest obowiązek notyfikacyjny. Zgodnie z treścią art. 69 OPU w zw. z art. 87 ust. 1 pkt 5 i 6 OPU członkowie porozumienia są zobligowani do przekazania informacji o jego zawarciu, jeżeli łączna liczba głosów członków porozumienia wynosi lub przekracza 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33%, 33 1/3%, 50%, 75% albo 90% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej. W przypadku osiągnięcia przez członków porozumienia progu 10% ogólnej liczby głosów, aktualizują się kolejne, bardziej rygorystyczne obowiązki informacyjne z art. 69 ust. 2 OPU. Mają oni obowiązek dokonania zawiadomienia KNF oraz spółki o każdej zmianie sumy posiadanych udziałów powyżej 10% o co najmniej 2% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań giełdowych. Natomiast po przekroczeniu progu 33% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej członkowie porozumienia mają obowiązek dokonania zawiadomienia w przypadku zwiększenia dotychczas posiadanego udziału o co najmniej 1% ogólnej liczby głosów. Zawiadomienie powinno zostać przekazane KNF oraz spółce niezwłocznie, nie później niż w terminie 4 dni roboczych od dnia, w którym podmiot zobowiązany dowiedział się o zmianie udziału w ogólnej liczbie głosów lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o niej dowiedzieć.

Członkowie „grupy bydgoskiej”, którzy dysponują udziałem w ogólnej liczbie głosów w wysokości co najmniej 29,82% (podana wartość uwzględnia wyłącznie głosy sygnatariuszy Oświadczenia, nie obejmuje głosów przysługujących funduszom inwestycyjnym), nie wykonali jakichkolwiek obowiązków przewidzianych dla nich w Rozdziale 4 OPU na którymkolwiek z etapów tworzenia Porozumienia.

Poniższa tabela obrazuje dane na temat składu, ilości posiadanych akcji i głosów członków „grupy bydgoskiej”:

akcjonariusz	posiadane głosy ogółem	udział w głosach	liczba akcji uprzywilejowanych	liczba akcji zwykłych	ogółem ilość akcji
Maria Dłużewska	58 275	0,77%		58 275	58 275
Klimkiewicz Zdzisław	824 664	10,84%	189 326,00	67 360,00	256 686
Nawrocki Tadeusz	21 037	0,28%		21 037,00	21 037
Klimkiewicz Anna	6 620	0,09%		6 620,00	6 620
Pietrzak Władysław	27 500	0,36%		27 500,00	27 500
Marzec-Ostrowska	661 875	8,70%	154 750,00	42 875,00	197 625
Mariusz Ostrowski	25 875	0,34%		25 875,00	25 875
Dłużewski Paweł	419 600	5,51%	104 900,00	-	104 900
Tomaszewski Wacław	224 196	2,95%	56 049,00	-	56 049
RAZEM	2 269 642	29,82%	505 025	249 542	754 567

Dowód:

- zestawienie akcjonariuszy pozwanej (Załącznik nr 5 do pozwu)

Ad. 3)

Brak możliwości wykonywania prawa głosu przez uczestników Porozumienia

W art. 89 ust. 1 OPU wprowadzono sankcję w postaci **zakazu wykonywania prawa głosu z akcji spółki publicznej**, będących przedmiotem czynności prawnej lub innego zdarzenia prawnego, powodującego osiągnięcie lub przekroczenie danego progu ogólnej liczby głosów, jeżeli osiągnięcie lub przekroczenie tego progu nastąpiło z naruszeniem obowiązków określonych odpowiednio w art. 69 lub 72 OPU. Pozbawienie prawa głosu dotyczy tego pakietu akcji, którego nabycie spowodowało osiągnięcie lub przekroczenie danego progu (por. uwagi do art. 89 OPU).

Jak wskazano w punkcie Ad. 2) powyżej członkowie Porozumienia nie wykonali spoczywających na nich obowiązków przewidzianych w art. 69 lub 72 OPU w związku

z zawiązaniem Porozumienia. Zatem należy względem nich zastosować zakaz wykonywania prawa głosu z akcji pozwanej spółki. Zważywszy, że członkowie „grupy bydgoskiej” nie wykonywali w/w obowiązków przewidzianych dla nich w Rozdziale 4 OPU na którymkolwiek z etapów tworzenia Porozumienia, przyjąć należy, że pozbawienie prawa głosu dotyczy tego pakietu akcji, którego przyłączenie do Porozumienia spowodowało osiągnięcie najniższego z progów wskazanych w art. 69 OPU, tj. progu 5% głosów. Pozbawienie prawa głosu winno zatem objąć co najmniej 24,82% głosów (29,82% minus 5%).

Ad. 4)

Skutki prawne udziału w głosowaniu podczas NWZ osób nieposiadających legitymacji w tym względzie

W doktrynie i orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że jedną z podstaw stwierdzenia nieważności uchwały jest udział w głosowaniu nad nią osób nieuprawnionych, którym ustawa zabrania oddania głosu⁶. Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie SN (m.in. wyrok SN z 17.10.2008 r., II CSK 248/07, OSN 2008, Nr 12, poz. 144) uchwała walnego zgromadzenia akcjonariuszy podjęta z uwzględnieniem głosów z akcji wykonanych wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 89 ust. 1 lub 2 OPU, podlega zaskarżeniu w drodze powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przewidzianego w art. 425 § 1 KSH. W przywołanym wyżej wyroku SN stwierdził, że wprowadzenie w przepisie art. 89 OPU, który w ust. 3⁷ ustawodawca odszedł od przewidzianej w art. 156 ust. 2 ustawy z 21.8.1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (t. jedn.: Dz.U. z 2005 r. Nr 111, poz. 937 ze zm.; dalej jako: „PPO”) sankcji bezskuteczności i bliżej skonkretyzował skutki naruszenia obowiązków związanych z posiadaniem znacznych pakietów akcji. Jednak, zdaniem SN, dokonana zmiana pozostaje bez znaczenia dla oceny ważności i sposobu zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia podjętej z uwzględnieniem głosów z akcji wykonanych wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 89 ust. 1 lub 2 OPU. SN potwierdził, że uchwała taka podlega również zaskarżeniu w

⁶ Tak m.in. R. Pabis [w:] Art. 425. KSH t. III B red. Opalski 2016 wyd. 1.

⁷ Art. 89 OPU w ust. 3 stanowi, że prawo głosu z akcji spółki publicznej wykonane wbrew zakazowi, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nie jest uwzględniane przy obliczaniu wyniku głosowania nad uchwałą walnego zgromadzenia.

drodze powództwa o stwierdzenie nieważności przewidzianego w art. 425 § 1 KSH. Niedopuszczalne jest tym samym stwierdzenie jej nieważności na podstawie art. 189 KPC. Pomimo wprowadzonych zmian, uchwała podjęta z naruszeniem art. 89 ust. 3 OPU - tak samo jak uchwała podjęta z uwzględnieniem głosów z akcji objętych sankcją bezskuteczności, o której była mowa w art. 156 ust. 2 PPO - podlega zaskarżeniu z powodu jej sprzeczności z ustawą. SN uważa, że nie przekonują podejmowane w doktrynie próby odmiennej oceny skutków naruszenia zakazu z art. 89 ust. 1 lub 2 OPU, zmierzające do wykazania, że nie ma ono wpływu na wynik głosowania, a tym samym na treść czy ważność podjętej uchwały, a spór o to, czy walne zgromadzenie podjęło określoną uchwałę, podlega rozstrzygnięciu w drodze powództwa z art. 189 KPC o ustalenie przez sąd stosunku prawnego lub prawa. Dokonana w art. 89 ust. 3 OPU drobna zmiana regulacji skutków naruszenia przez akcjonariuszy obowiązków związanych z posiadaniem znacznych pakietów akcji nie upoważnia do wyprowadzania tak daleko idących wniosków w zakresie sposobu zaskarżania uchwał walnego zgromadzenia.

Przytoczone wyżej stanowisko SN koresponduje ze stanowiskiem większości przedstawicieli doktryny, którzy uważają, że **pozostawanie w sprzeczności z ustawą odnosi się nie tylko do treści uchwały, lecz także do sposobu jej podjęcia** (tak m.in. *J. Szwaja*, w: *S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja*, Kodeks spółek handlowych, t. 3, 2008, s. 1031). W przeważającej opinii doktryny, jeżeli konkretna uchwała została podjęta przy wykorzystaniu głosów oddanych wbrew zakazowi z art. 89 OPU, to istnieje przesłanka do wytoczenia powództwa z art. 425 § 1 KSH, i tym samym zgodnie ze zd. 2 tego artykułu wyłączone jest stosowanie art. 189 KPC w celu ustalenia nieważności tak podjętej uchwały.

Niezależnie od powyższego należy jednak mieć na uwadze, że za utrwaloną należy uznać również linię orzecznictwa SN, iż uchybienia formalne (tak należy zakwalifikować głosowanie osób nieuprawnionych) mogą być podstawą do kwestionowania prawidłowości uchwały, tylko o ile miały one wpływ na treść uchwały względnie wynik głosowania⁸. W wyroku SN z dnia 6.8.1990 roku (IV CR 160/90)

⁸ Tak m.in. wyr. SN z 12.12.1973 r., I CR 686/73, OSPIKA 1975, Nr 5, poz. 102, wyr. SN z 16.2.2005 r., III CK 296/04, OSNC 2006, Nr 2, poz. 31; wyr. SN z 10.3.2005 r., III CK 477/04, Wok. 2005, Nr 7-8,

analizowano problem, w którym uwzględniono przy liczeniu wyników głosowania, choć należało je pominąć, głosy oddane w sytuacji sprzeczności oświadczeń obu pełnomocników akcjonariusza. Wadliwość tę uznano za pomijalną, gdyż nawet bez tych głosów za uchwałą oddano wymaganą liczbę głosów. Uzasadnienia dla takiego stanowiska dostarcza obecnie art. 6 § 3 KSH, który stanowi, że uchwała walnego zgromadzenia, powzięta z naruszeniem art. 6 § 1 KSH, jest nieważna, chyba że spełnia wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych.

W rozważanym przypadku, wada w postaci dopuszczenia do głosowania osób pozbawionych legitymacji do tego wpłynęła na wynik głosowania nad zaskarżonymi uchwałami.

Dowód:

- *symulacje głosowań podczas NWZ (Załącznik nr 6 do pozwu)*

V. ŻĄDANIE EWENTUALNE

V.1. Wprowadzenie

Żądanie ewentualne, zgłoszone na wypadek nie uwzględnienia żądania głównego, dotyczy jedynie **Uchwały nr 9 i 10 NWZ**. Są one ze sobą nierozzerwalnie związane. Pierwsza z nich dotyczyła ustalenia sposobu głosowania nad wyborem członków Rady Nadzorczej przez akcjonariuszy, których głosy nie zostały oddane przy wyborze członka Rady Nadzorczej wybranego w drodze głosowania grupami (wszyscy poza Grupą Kapitałową Immobile S.A.). Mocą Uchwały nr 10 powołano 5 członków Rady Nadzorczej wybranych w głosowaniach przeprowadzonych na podstawie Uchwały nr 9.

Treść Uchwały nr 9 jest sprzeczna ze Statutem pozwanej i podjęta została w procedurze obarczonej co najmniej kilkoma wadami formalnymi. Konsekwencją tego konieczność jej

poz. 15; wyr. SN z 5.7.2007 r., II CSK 163/07, OSNC 2008, Nr 9, poz. 104; wyr. SN z 19.9.2007 r., II CSK 165/07, Legalis. Pogląd ten jest podzielany także przez większość polskiego piśmiennictwa (tak W. Popiołek, [w:] Strzępka, Komentarz KSH, 2009, s. 965; J. Szwaja, [w:] Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. III, 2008, s. 1333; A. Zbiegień, Głosa do wyroku SN z 16.2.2005 r., III CK 296/04, PS 2007, Nr 11-12, s. 207-208; Rodzynkiewicz, Komentarz KSH, 2009, s. 472; J.P. Naworski, [w:] Potrzebszcz, Siemiątkowski, Komentarz KSH. Spółka akcyjna, t. I, 2003, s. 805-806; Pabis, Spółka z o.o., 2006, s. 476; odmiennie jednak M. Spyra, [w:] Włodyka, System pr. handl., t. 2B, 2007, s. 500-501).

uchylenia, jako niezgodnej ze Statutem i krzywdzącej akcjonariusza, Grupę Kapitałową Immobile S.A.

Zdaniem powoda, uchyleniu podlega również Uchwała nr 10, która niejako konsumuje Uchwałę nr 9.

V.2. Wady Uchwał nr 9 i 10

1. Sprzeczność Uchwały nr 9 ze Statutem

Zgodnie z §16 ust. 2 Statutu Spółki Akcyjnej „PROJPRZEM” (dalej „Statut”) wyboru członków Rady Nadzorczej dokonuje się w drodze tajnego głosowania na listę kandydatów zgłoszonych Komisji Wyborczej, po uprzednim wyrażeniu przez zgłaszanego kandydata zgody na kandydowanie. Ustęp 3 stanowi, że za wybranych uznaje się tych kandydatów, którzy w głosowaniu uzyskali kolejno najwyższą liczbę ważnych głosów.

Dowód:

- Statut Spółki Akcyjnej „PROJPRZEM” (wydrukowany ze strony <http://www.projprzem.com/pl/download/statut-spolki>) (załącznik nr 7)

Przywołane zapisy należy zinterpretować jako ustanawiające regułę, że każdy z akcjonariuszy w ramach wyłącznie jednego głosowania oddaje (w ramach przysługującej mu puli głosów) wszystkie głosy na jednego bądź rozdziela swoje głosy pomiędzy kilku kandydatów z listy. Taka wykładnia jest zgodna z literalnym brzmieniem §16 Statutu. Cytowane wyżej przepisy §16 jasno wskazują, że wybór polega na **jednym głosowaniu** obejmującym **jednocześnie wszystkich kandydatów**.

Głosowanie na kandydatów do Rady Nadzorczej podczas NWZ dokonano w sposób sprzeczny z postanowieniami Statutu. Treść Protokołu potwierdza, że wyboru członków Rady dokonano w kilku głosowaniach (odrębne głosowanie dla każdego ze zgłoszonych kandydatów), w których każdy z głosujących akcjonariuszy dysponował pełną pulą przysługujących mu głosów. W konsekwencji każdy z głosujących miał prawo zagłosować wszystkimi przysługującymi mu głosami kilkakrotnie. Sprzeczność zastosowanej procedury z postanowieniami Statutu polega na: 1) zorganizowaniu kilku głosowań zamiast jednego; 2) dopuszczeniu możliwości kilkakrotnego użycia pełnej puli głosów przez poszczególnych głosujących (Statut nie przewiduje takiej możliwości).

Na marginesie należy wspomnieć, że przeprowadzony sposób głosowania jest również niezgodny z literalnym brzmieniem Uchwały nr 9, której przedmiotem było ustalenie procedury głosowania. Uchwała stanowi, że w wyborach do Rady Nadzorczej każdy akcjonariusz może oddać maksymalnie tyle głosów za powołaniem do Rady, ile miejsc w Radzie Nadzorczej pozostaje do obsadzenia. Zgodnie z literalną treścią Uchwały każdemu akcjonariuszowi przysługiwało 5 głosów (tyle miejsc w Radzie pozostało do obsadzenia), które miał prawo rozdysponować w dowolny sposób spośród zgłoszonych kandydatów. Uchwała nie wspomina o kilku głosowaniach, oddzielnie dla każdego z kandydatów.

Przyjęty sposób głosowania w sposób istotny wpłynął na jego wynik. Mógł pozbawić jednego z akcjonariuszy realnej szansy na wybór swojego kandydata do Rady Nadzorczej.

2. Uchwała nr 9 nie była objęta porządkiem obrad

Zawarty w zawiadomieniu o zwołaniu NWZ, jak i na wstępie Protokołu, porządek obrad nie przewidywał podejmowania uchwały w sprawie sposobu głosowania na kandydatów do Rady Nadzorczej. Protokół wskazuje, że jako podstawę podjęcia Uchwały nr 9 wskazano art. 404 § 2 KSH. Przepis ten stanowi, że wniosek o zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia oraz wnioski o charakterze porządkowym mogą być uchwalone, mimo że nie były umieszczone w porządku obrad. Należy zatem przypuszczać, że przedmiot Uchwały nr 9 potraktowano jako kwestię o **charakterze porządkowym**. Zdaniem powoda, takie zakwalifikowanie wyboru sposobu głosowania na kandydatów do Rady Nadzorczej jest całkowicie błędne.

W przeważającej opinii doktryny, za mające charakter porządkowy należy uznać sprawy dotyczące sposobu obradowania, **techniki głosowania**, wyboru komisji skrutacyjnej lub komisji, o której mowa w art. 410 § 2 KSH, powołania sekretarza lub stenografa obrad, zarządzenia KSH w obradach (zarówno krótkiej, tzw. technicznej, jak i przewidzianej w art. 408 § 2), zmiany kolejności rozpatrzenia poszczególnych punktów porządku obrad, usunięcia spraw z porządku obrad, zamknięcia dyskusji, dopuszczenia na zgromadzenie osób trzecich etc⁹. Dodać tu należy także uchwały dotyczące bezpośrednio uprawnień

⁹ Tak m.in. *Allerhand*, Kodeks, 1991, s. 207; *T. Dziurzyński*, w: *Dziurzyński i in.*, Komentarz KH, 1996,

obecnych na zgromadzeniu, jak np. co do odebrania prawa głosu osobie go nadużywającej, wykluczenia z obrad uczestnika uniemożliwiającego czy utrudniającego przebieg zgromadzenia, dopuszczenia lub odmowy dopuszczenia do udziału w zgromadzeniu. Należy podkreślić, że wspomniana wyżej **technika głosowania** jest powszechnie rozumiana jako modus operandi odnoszący się do czysto technicznych zagadnień, takich jak np. głosowanie przez podniesienie ręki czy z wykorzystaniem urządzeń elektronicznych. W żadnym razie nie chodzi tutaj o decyzje, które mogą wpłynąć na **wynik głosowania**. Tym bardziej, gdy ustalony sposób głosowania jest sprzeczny, czy choćby modyfikuje reguły ustalone w Statucie spółki.

Należy podkreślić, że nieobjęcie Uchwały nr 9 protokołem obrad nie pozostało zapewne bez wpływu na decyzję Grupy Kapitałowej Immoblie S.A. o utworzeniu grupy w celu wyboru członka Rady Nadzorczej. Decyzja ta została podjęta w uzasadnionym przeświadczeniu, że akcjonariusze nie tworzący grup będą głosowali nad wyborem pozostałych członków Rady w sposób zgodny ze Statutem. Gdyby Grupa Kapitałowa Immoblie S.A. wiedziała o zamiarze podjęcia Uchwały nr 9 wówczas z dużym prawdopodobieństwem zrezygnowałaby z tworzenia grupy.

3. Uchwała nr 9 została podjęta z naruszeniem prawa do głosowania akcjonariusza

Uchwała nr 9 została podjęta po wyproszeniu z NWZ przedstawicieli Grupy Kapitałowej Immoblie S.A. (akcjonariusza posiadającego 835.847 akcji i tyleż samo głosów, reprezentującego 13,97% kapitału zakładowego pozwanej Spółki). Tym samym, Grupie Kapitałowej Immoblie S.A. uniemożliwiono wzięcie udziału w głosowaniu nad Uchwałą nr 9. Taki stan rzeczy jest niezgodny z przepisem art. 385 § 5 KSH. Przepis ten stanowi, że *„osoby reprezentujące na walnym zgromadzeniu tę część akcji, która przypada z podziału ogólnej liczby reprezentowanych akcji przez liczbę członków rady, mogą utworzyć oddzielną grupę celem wyboru jednego członka rady, **nie biorą jednak udziału w wyborze pozostałych członków**”*. Grupie Kapitałowej Immoblie S.A. nie przysługiwało zatem prawo udziału w głosowaniu na pozostałych członków Rady, miała jednak pełne prawo oddania głosu w przedmiocie **wyboru sposobu głosowania** na pozostałych

s. 255-256; Kidyba, Komentarz KSH, t. 2, 2014, s. 645; Litwińska-Werner, Komentarz KSH, 2005, s. 633; Namitkiewicz, Komentarz KH, 1999, s. 192; Rodzyńkiewicz, Komentarz KSH, 2014, s. 445; J.A. Strzępka, E. Zielińska, w: Strzępka, Komentarz KSH, 2012, s. 548; A. Szajkowski, M. Tarska, A. Szumański, w: Sołtysiński i in., Komentarz KSH, t. 2, 2005, s. 674; J. Szwaja, w: Sołtysiński i in., Komentarz KSH, t. 3, 2013, s. 1033.

członków Rady Nadzorczej.

V.3. Konsekwencje wad Uchwał nr 9 i 10

Zasadniczą wadą Uchwały nr 9 (a w konsekwencji Uchwały nr 10) jest jej sprzeczność z postanowieniami Statutu pozwanej spółki. Stąd też konsekwencją tej wady jest możliwość żądania uchylecia w/w uchwał na podstawie art. 422 § 1 KSH.

W przypadku Uchwały nr 10 mamy do czynienia raczej ze sprzecznością ze Statutem procedury głosowań, które zaważyły na jej treści niż sprzecznością samej treści uchwały ze Statutem. Jednak w doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, że wady formalne uchwały (w tym także uchybienia w zakresie procedury głosowania nad uchwałą) uzasadniają jej uchylenie wtedy, gdy wada taka wpływa na treść uchwały względnie wynik głosowania¹⁰. W rozważanym przypadku wadliwy sposób głosowania w sprawie wyboru 5 członków Rady Nadzorczej w oczywisty sposób wpłynął na treść Uchwały nr 10.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że pozostałe wady Uchwał nr 9 i 10 wskazane w punkcie IV.2. powyżej mogą być podstawą stwierdzenia nieważności tych uchwał, a tym samym mogą być argumentem na poparcie żądania głównego pozwu. Przykładowo, w wyroku z dnia 7.2.2013 roku (II CSK 300/12, Legalis) SN podkreślił znaczenie porządku obrad, stwierdzając, że "podjęcie uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad nie jest naruszeniem reguł proceduralnych, lecz jest zachowaniem jednoznacznie sprzecznym z ustawową normą imperatywną wyrażoną w art. 404 § 1 KSH". Podobne stanowisko zostało wyrażone w pkt 3 orzeczenia SN z 9.1.2015 roku.. (V CSK 180/14, Legalis) w którym stwierdzono, że "[...] 3. Podjęcie uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad nie jest naruszeniem jedynie reguł proceduralnych, stanowi ono bowiem działanie sprzeczne z normą *iuris cogentis* (art. 404 § 1 KSH), przewidującą ogólny zakaz podejmowania uchwały, jeżeli *in concreto* nie pojawi się sytuacja przewidziana w art. 404 § 1 *in fine* KSH".

Analogicznie opisana wyżej sprzeczność z przepisami art. 385 § 5 KSH oraz art. 385 § 9

¹⁰ tak m.in. R. Pabis, Spółka, s. 332; J. P. Naworski w: Siemiątkowski, Potrzeuszcz, Komentarz, t. III, 2013, s. 1033; J. Szwaja, w: Soltysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. III, 2013, s. 1365 i nast., s. 1483 i nast.; Rodzyńkiewicz, Komentarz KSH, 201, s. 483; zob. też M. Dumkiewicz, Glosa do wyroku SN z 5.7.2007 r., II CSK 163/07, LEX/el. 2010; ponadto wyr. SN z 8.12.1998 r., I CKN 243/98, OSNCP 1999, Nr 6, poz. 116; wyr. SN z 6.8.1990 r., IV CR 160/90, Legalis; wyr. SA w Poznaniu z 4.9.1997 r., I ACA 405/97, OSA 1998, Nr 5, poz. 17; wyr. SA w Warszawie z 27.2.2013 r., I ACA 340/09, Legalis; wyr. SN z 5.7.2007 r., II CSK 163/07, OSNC 2008, Nr 9, poz. 104.

KSH może być podstawą stwierdzenia nieważności Uchwał nr 9 i 10.

IV.4. Naruszenie interesów akcjonariusza

Wadliwość uchwały walnego zgromadzenia w postaci celu pokrzywdzenia akcjonariusza stanowi drugą, obok **sprzeczności ze statutem lub dobrymi obyczajami przesłankę konieczną do** uzasadnienia wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia.

Najogólniej można stwierdzić, że do pokrzywdzenia akcjonariusza prowadzi trwałe lub czasowe uszczuplenie jego **uprawnień korporacyjnych** w spółce lub uniemożliwienie ich wykonywania, względnie doprowadzenie do uszczerbku **wartości inwestycji** akcjonariusza w spółce, jeżeli równocześnie **brak merytorycznego uzasadnienia tego zabiegu**, a tym samym ingerencja w sferę praw bądź interesów udziałowca ma charakter arbitralny i można jej zarzucić naruszenie dobrych obyczajów (art. 422 § 1 KSH) albo dyskryminację akcjonariusza (art. 20 KSH). Konsekwencją uchwały walnego zgromadzenia skutkującej pokrzywdzeniem akcjonariusza jest najczęściej (choć nie zawsze) uzyskanie korzyści przez innych udziałowców. Pokrzywdzenie może być wtedy efektem ubocznym, "refleksem" działania mającego na celu uzyskanie nieuzasadnionych przysporzeń przez niektórych tylko udziałowców.

Termin "pokrzywdzenie" wskazuje na szeroko rozumiany uszczerbek, który nie powinien być identyfikowany wyłącznie ze szkodą majątkową w znaczeniu przyjmowanym w prawie cywilnym¹¹. Uchylone mogą zostać zarówno te uchwały, które mogą pogorszyć pozycję akcjonariusza w spółce w sferze majątkowej (np. uszczuplenie praw udziałowych, tak czysto majątkowych, jak i korporacyjnych, również mających charakter praw majątkowych), jak i te, które mogą wywołać negatywny efekt w sferze niemajątkowej (np. naruszenie dobrego imienia)¹². Taki pogląd wyraził również SN w wyroku SN z dnia 17.6.2010 roku (III CSK 290/09, Legalis), którego teza stanowi, że "pokrzywdzenie akcjonariusza spółki akcyjnej w rozumieniu art. 422 § 1 KSH może nastąpić także w sferze jego interesów poza majątkowych związanych z funkcjonowaniem spółki, w tym - w zakresie jego praw i obowiązków korporacyjnych".

¹¹Tak *M. Spyra*, w: *SPH*, t. 2, 2012, s. 1297; *Z. J. Roszewski*, Głosa do wyr. SN z 22.11.1998 r., I CKN 807/98, PS 1999, Nr 7-8, s. 95.

¹²Tak *J. Szwaja*, w: *Soltysiński i in.*, *Komentarz KSH*, t. 3, 2013, s. 1382; *Kidyba*, *Komentarz KSH*, t. 2, 2014, s. 789; *K. Bilewska*, w: *Jara*, *Komentarz KSH*, 2014, s. 1603; *M. Mazur*, *Cel*, s. 31-32.

W rozważanym stanie faktycznym doszło do naruszenia interesów akcjonariusza, Grupy Kapitałowej Immoblie S.A. Akcjonariusz ten został pozbawiony możliwości wykonania swoich praw korporacyjnych poprzez niedopuszczenie go do głosowania nad Uchwałą nr 9. Treść uchwały nr 10, która wzmocniła pozycję w Radzie Nadzorczej „grupy bydgoskiej” kosztem akcjonariusza również prowadzi do pokrzywdzenia Grupy Kapitałowej Immoblie S.A.

VI. LEGITYMACJA PROCESOWA CZYNNA POWODA

Na mocy Uchwały nr 8 NWZ, powód został powołany na członka Rady Nadzorczej pozwanej spółki. Stąd na mocy art. 422 § 2 pkt 1 KSH przysługuje mu prawo wniesienia powództwa w niniejszej sprawie.

VII. POZOSTAŁE KWESTIE

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 29 pkt 4 KSCU pozew w sprawie o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia spółki podlega opłacie stałej w wysokości 2000 PLN. Wykładnia językowa powołanego przepisu prowadzi do wniosku, że od pozwu w przedmiocie stwierdzenia nieważności kilku uchwał organu spółki pobiera się opłatę stanowiącą taką wielokrotność kwoty 2.000 PLN, ilu uchwał dotyczy pozew (postanowienie SN z 3.8.2006 r., IV CZ 64/06, Legalis). Niniejszy pozew obejmuje zaskarżenie 6 uchwał, stąd opłata od pozwu wynosi 12.000 PLN.

W przypadku pozwu zawierającego żądanie główne i ewentualne opłacie podlega tylko jedno z roszczeń¹³.

Właściwość miejscowa niniejszego pozwu wynika z faktu, że siedzibą pozwanej spółki jest Bydgoszcz.

Zgodnie z treścią § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika

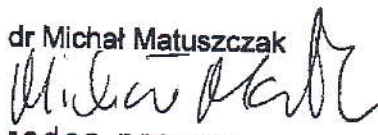
¹³ Postanowienie SA w Warszawie 18.11.2008 r., VI ACz 1842/08, MoP 2010, Nr 11, poz. 644.

w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty stanowią stawki minimalne określone w rozporządzeniu. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy.

Charakter niniejszej sprawy, stopień jej złożoności, omawiane liczne kwestie techniczne i związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika uzasadnia zasądzenie na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej.

W takim stanie rzeczy pozew niniejszy jest konieczny i uzasadniony.

dr Michał Matuszczak

radca prawny

Załączniki:

- odpis aktualny KRS dla pozwanej (**Załącznik nr 1** do pozwu)
- lista akcjonariuszy uprawnionych do uczestnictwa w NWZ wraz z informacją na temat ilości akcji i głosów im przysługujących (**Załącznik nr 2** do pozwu)
- odpis aktu notarialnego Rep. A 5027/2015 z dnia 23.12.2015 roku (**Załącznik nr 3** do pozwu)
- *nagranie z przebiegu NWZ* (**Załącznik nr 4** do pozwu)
- zestawienie akcjonariuszy pozwanej (**Załącznik nr 5** do pozwu)
- symulacje głosowań podczas NWZ (**Załącznik nr 6** do pozwu)
- Statut pozwanej (**Załącznik nr 7** do pozwu)
- dowód uiszczenia opłaty sądowej (**Załącznik nr 8** do pozwu)
- pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej (**Załącznik nr 9** do pozwu)
- odpis pozwu wraz z załącznikami.